



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 46/2024**  
**14.02.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за цереброваскуларне болести „Свети Сава“, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3444/22 од 29.09.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3444/22 од 29.09.2023. године, у ставу првом изреке, као о изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3444/22 од 29.09.2023. године, у ставу првом изреке.

### **Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3966/21 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим, трећим, четвртим, петим, шестим, седмим и осмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да тужилци на име разлике плате по основу рада у дан државних и верских празника, рада недељом, минулог рада, стимулације, прековременог рада, накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, исплати појединачне одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом деветим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка 61.500,00 динара. Ставом десетим изреке, тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3444/22 од 29.09.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу седмом и осмом изреке и жалба тужиле, у том делу, одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртм, петом, шестом и деветом изреке, и предмет, у том делу, враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног дела пресуде донетог у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужила због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је правноснажном пресудом одлучено, а у делу који се ревизијом побија, је исплата разлике зараде због мање исплаћене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату ових накнада, у наведеним износима, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 26.05.2021. године, а вредност потраживања која се ревизијом побија је 192.362,84 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужиле недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија  
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић